

és mi szedtük...

2013 ősz (szeptember 14. helyett 15.-e, a mi saját esőnapunk)

Mivel szombaton az időjárás nem igazán kedvezett nekünk, nem a lelkesedés, hanem a józanész volt, mely otthonmaradásra készítetett. Azonban a tettvágy és a lelkiismeret nem hagyta annyiban, így vasárnap újból nekivágtunk a vállalt feladatnak – a számunkra kiszabott konténer már várt ránk.

Néhány főből álló csapatunk nekiindult a tanösvényen az erdei tornapálya felé. Hamarosan elérkeztünk az erdei pihenőhöz, ahol kialakítottuk a bázisunkat, majd mindenki nekivágott az erdőnek, immár zsákokkal és gumikesztyűvel felszerelve a szétdobált szemét ellen. A csodás környezet mellett (mindenkinek ajánlom, hogy egyszer járja végig), minden idillinek tűnt – az eső utáni sárban csúszkálva eleinte alig-alig akadt dolgunk. Ám faradozásaink nem voltak hiábavalók, csapatunk nagyobbik része jó adag szemétre bukkant, amit aztán alig győztünk elvonszolni a konténerig.

Sajnos a tervezett bográcsozás elmaradt – de, mi, akik ott voltunk, bizton állíthatjuk, érdemes lenne bepótolni – a szinte érintetlen természet felnőttnben, gyermekben egyaránt nyomot hagyott. Az erdei tornapálya, sajnos imitt-amott még felújításra szorul, ám hiányosságaiért nem az árvíz inkább az arra járó emberek tehetők felelőssé.

Köszönöm mindenkinek, aki eljött, és úgy érzem, ha valaki az ott készült képeket nézi, láthatja – nem nyűg volt, hanem önként vállalt kötelesség, ami felszabadít és boldoggá tesz.

Remélem jövőre, még többen leszünk...

